

GYUKICS GÁBOR

ha én halok meg te jobb verset írtál volna

csillagnyelvű költő
megírtad a konstellációkat
a távoli galaxisok csillagjait
és az éjszakai bulizások egyikén
Csepelen
a meggyfa alatt
számtalan csillagkép közül
a delfin alakzatút
emelted ki
mint ahogy
látomásaidat is kivetítetted
mégis egyedül csupán te élted meg
verseken kívüli valóságukat

én meg csak vakon fröccsöztem veled
és röhögtem poénjaidon..
megtévesztettél?
nyugodtan
hagytalak magadra
(segíthetek talán
ha nem teszem?)

nem akart téged a halál
te erőltetted rá magad
fehér mellkasodra szorítottad
körékulcsoltad vékony lábaid
ő meg cipelt magával
megmutatott minden számodra láthatót
amit továbbadtál
de hiába olvastam
bár
tetszett is nagyon
nem fogtam fel belőle semmit
egészen addig amíg
a halál meg nem adta magát